

PŘÍLOHA I

Korespondence Vladimíra Holana se SNKLHU

Vážený pan
V. H o l a n
U Sovových mlýnů 7
P R A H A III

KRÁSNÉ LITERATURY, HUDBY
& UMĚNÍ
NÁRODNÍ PODNIK
PRAHA II, NÁRODNÍ TR. 36

Vaše zn. Váš dopis ze dne Naše zn. **RKL-Stn/Me** Praha dne **14. července 1954**

Vážený pane,
v příloze Vám posíláme smlouvu na Ronsarda. Uspořádáním a komentáři jsme pověřili univ. profesora Dr. Josefa Kopala. Doslovný překlad Vám začneme posílat postupně od srpna t.r.
Prosíme, abyste přijal naše upřímné pozdravy.

Redakce krásné literatury
Zmírni Steimové

2 přílohy

Řezáč
telefon: Telefon *247-141, *227-943
Číslo účtu: St. banka Čs. v Praze 137-00

Vážený pane,

v příloze Vám zasiláme první část doslovných překladů pro výbor z Ronsardovy poesie a zároveň i svazek Ronsarda, v němž jsou tyto básně zatrieny. Doufáme, že Vám tato první část postačí až do doby, kdy Vám dodáme překlad další, což bude nejpozději do měsíce. Při této příležitosti Vám sdělujeme, že prof. Kopal, který sestavuje pro Vás výběr básní, nemohl bohužel pro přemíru úkolů na fakultě a jinde sám pořídit pro Vás doslovné překlady vybraných básní, a proto jsme tento překlad - po dohodě s ním - svěřili jeho bývalé žačce Dr. Aleně Hartmanové, která je s ním ve stálém styku. Jsme přesvědčeni, že Vám budou její překlady vyhovovat.

Prosíme, abyste přijal naše přátelské pozdravy.

Redakce krásné literatury

Jarmila Steinerová

Vážený Pan

Vladimír H o l a n
spisovatel

U Sovových mlýnů 7
P R A H A III

STÁTNÍ NAKLADATELSTVÍ
KRÁSNÉ LITERATURY, HUDBY
A UMĚNÍ

NÁRODNÍ PODNIK

PRAHA II, NÁRODNÍ TR. 36



Vaše zn.

Váš dopis ze dne

Naše zn. RKL-JŘ/Me

Praha dne 20.srpna 1954

Vážený pane,

na Vaše přání jsme provedli změnu 5.odstavce smlouvy na výbor z poesie Ronsarda v tom smyslu, že honorář za doslovný překlad hradí nakladatelství. Doufáme proto, že nebude už nyní překážek k tomu, abyste nám smlouvu podepsal. Doslovné překlady Vám začneme posílat, jak bylo smlouveno.

Prosíme, abyste přijal naše upřímné pozdravy.

Redakce krásné literatury

Jm Růž

2 přílohy

Vyřizuje: Řezáč

Telefon *247-141, *227-943

Vážený pan

Vladimír H o l a n
spisovatel

U Sovových mlýnů 7
P R A H A III

STÁTNÍ NAKLADATELSTVÍ
KRÁSNÉ LITERATURY, HUDBY
A UMĚNÍ

NÁRODNÍ PODNIK

PRAHA II, NÁRODNÍ TR. 34



Váše zn.

Váš dopis ze dne

Naše zn. RKL-JŘ/Mo

Práše dne 12. ledna 1955

Vážený pane,

mnohokrát Vám děkuji za Váš dopis a prosím, abyste omluvil, že jsme se zpozdili s dodáním zbytku doslovného překladu Ronsarda. Bylo to zaviněno především tím, že pan profesor Kopal tyto doslovné překlady revidoval. Dnes Vám posílám poslední část a šest svazků sebraných spisů Ronsardových v originále. Děkuji mnohokrát za Vaše laskavé pozvání a dovolím si Vás počátkem příštího týdne zavolat.

Prosím, abyste přijal mé upřímné pozdravy.

J. Holan

6 knih
rukopis

Jan Řezáč

telefon:

Telefon *247-141, 5

Číslo účtu: St. banka čs. v

Tit.
Vladimír Holan,
U Sovových mlýnů 7,
Praha 1 - Malá Strana

KRÁSNE LITERATURY, HUDBY
& UMĚNÍ

NÁRODNÍ PODNIK
PRAHA II, NÁRODNÍ TR. 36



Vše in.

Vše dopis ze dne

Naše zn.

PS/kr

Praha dne

25. ledna 1956

V příloze zasíláme ve dvojitě vyhotovení nakladatelskou smlouvu na překlad veršů díla
Ronsard: Výbor z poesie a prosíme Vás, abyste jedno vyhotovení této smlouvy lask.
podepsal a pokud možno obratem vrátil našemu právnímu oddělení.
Děkujeme Vám předem a jsme s pozdravem

Míru zdar !

Státní nakladatelství krásné literatury
hudby a umění - národní podnik
právní a smluvní oddělení

M. Chvojová

2 přílohy
doporučeně

Výtisk: dr Vonka

Telefon *247-141, *227-943

STÁTNÍ NAKLADATELSTVÍ
KRÁSNÉ LITERATURY, HUDBY
A UMĚNÍ

NÁRODNÍ POCNA
PRAHA II, NÁRODNÍ TR. 34

Vážený pan

Vladimír Holan
básník

Všerory č.146
p. DOBRICHOVICE



Váš dopis ze dne

Naše zn. RKL-JŘ/Me

Prace dne 2. října 1956

Vážený pane,

mnohokrát a srdečně Vás pozdravuji. Vaši poslední zásilku se zbytkem veršů pro velké vydání Ronsarda jsem v pořádku dostal. Dnes odpoledne jsem mluvil telefonicky s Vaší paní. Ptal jsem se jí, na jakou adresu máme poslat zbytek honoráře za vydání Ronsarda ve Světové četbě. Slíbila mi, že se Vás dotáže. Přesto Vám píši ještě sám, neboť Ronsard na štěstí vyšel ve zvýšeném nákladu 10.000 výtisků, což znamená, že zbytek Vašeho honoráře je dosti velký. Dostanete ještě cca Kčs 8.000,-. Čekám na Vaši zprávu.

Pokud jde o Albigenské: v tomto případě je můj dopis smutnější. Nepodařilo se mi reedici u n.p. kniha prosadit. Jsou totiž ještě výtisky z prvního vydání v knihkupecké síti. Pokusím se o prosazení reedice při některé příští vhodné příležitosti.

Rovněž se vynasnažím urychlit vydání Vaší anthologie z cizích básníků. Nebude to však možné dříve než v roce 1958.

Těším se, až budete zase v Praze a dovolíte mi, abych Vás navštívil, abychom si o všech záležitostech pohovořili důkladněji.

Čekám na Vaši zprávu, kam máme zaslat zbytek honoráře, a prosím, abyste přijal mé nejsrdečnější pozdravy.

Jmříni

Odeslal

an Řezáč

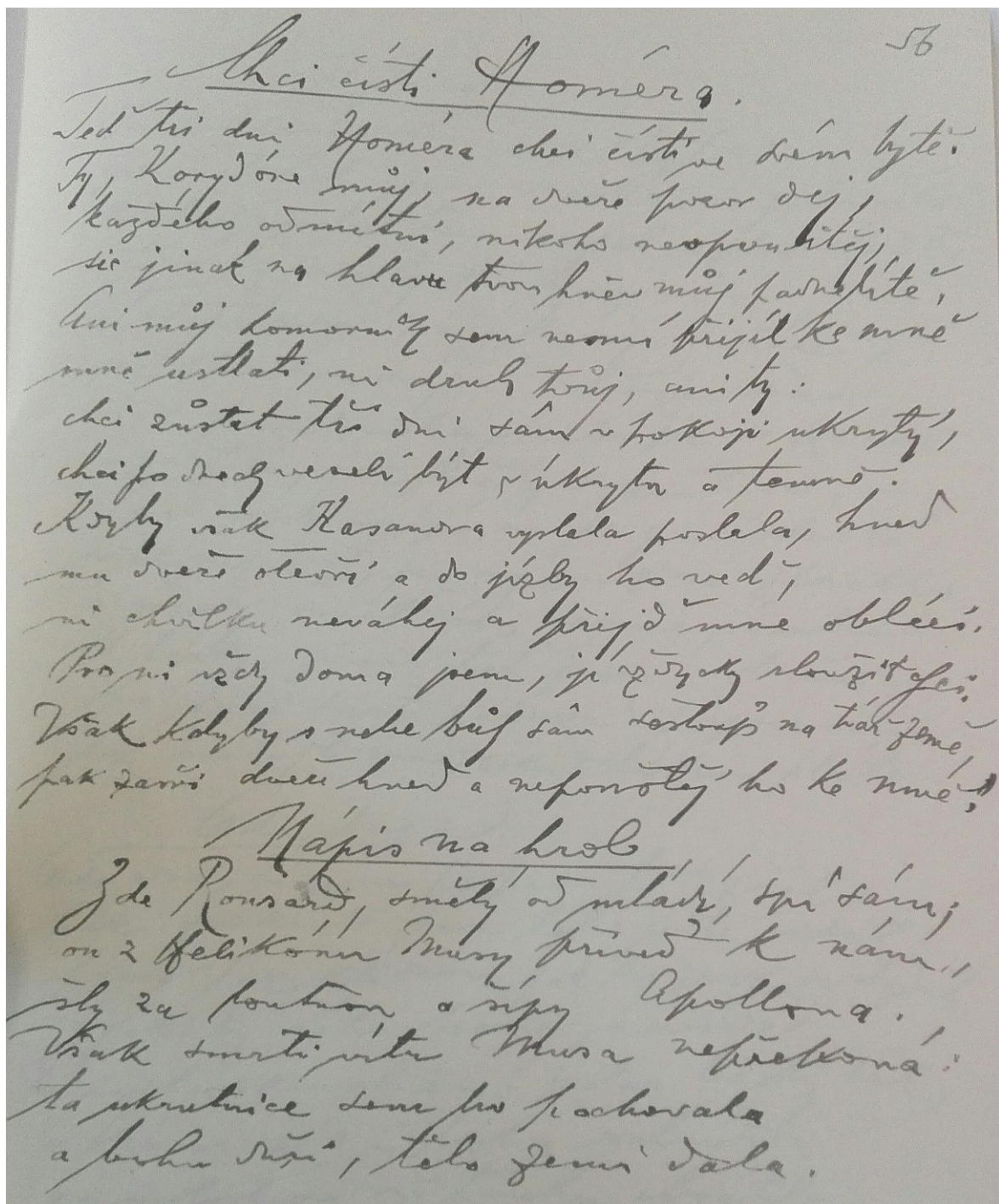
telefon:

Telefon 247-144, 122
Číslo účtu: St. banka č. 1
č. 1044 0152-1. E. 0114

PŘÍLOHA II

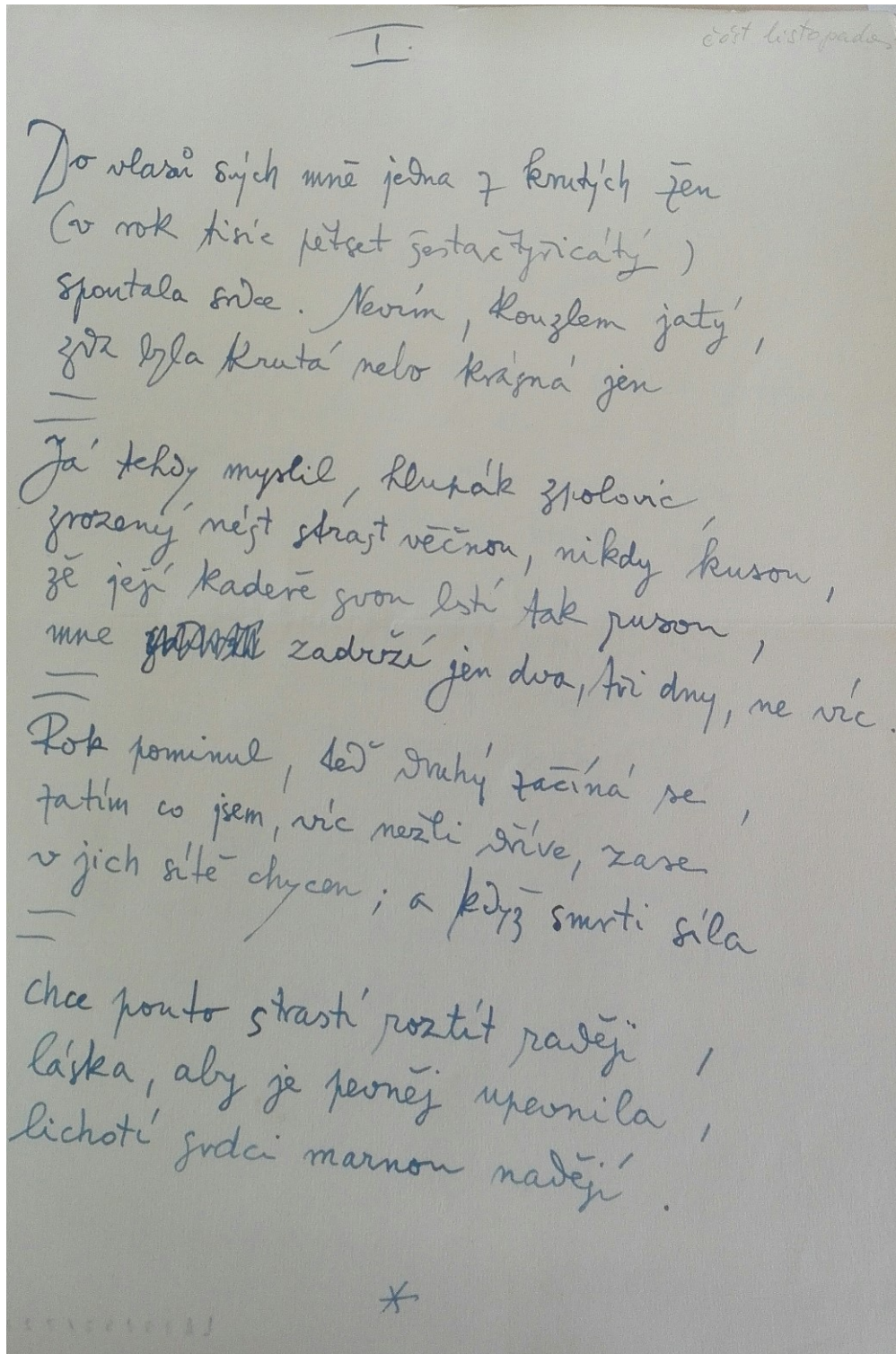
Rukopis A. Urského

(Překlad sonetu *Je veus lire en trois jours l'Iliade d'Homere*)



PŘÍLOHA III

Rukopisy Vladimíra Holana



Až budeš stáří, sedíc večerním časem
 při sníce u krbu a dopřít přádko chtic,
 větnej si ušarle, mě verše zpívajíc:
 „Rousard mne slavní kdys, když krásná bývala jsem.“

Nebudeš slůvku mít, by, slyšíc ^{zvěst} ~~zvěst~~ tu v skrytu,
 kde polou dívala, znavena práci svou,
 se nezbludila hrad při jménu, jímž mne zvon
 žehnajíc tobě, jež mnohou nesmrtelná jsi tu.

Já budu pod zemí a, přizrak bez kostí,
 ve stínu myrtovém už budu spocívati,
 ty budeš starěuka u krbu letosti,

litujíc lásky mé a svého pohřbení.
 Fij, věř mi, měčkej, co žitěk má ti dati:
 a půjče žitěk trhej už dnes, má paní!

*

I. 12.

Rousard

Mám a prokur, Jofam a mam šach,
hled led, hled oheň běží cizy ~~vládnou~~ všemi,
nade vším žasnou, všechno lhostejné mi,
hled sdělný jsem, hled upjatý mám vztah.

Mám v oblibě jen z čeho hoře mám,
jsem srdnatý a srdce selhává mi,
naději malou, odvážou jsem známý,
nejistý láskou, přec ji vyznávám.

Čím víc se zdražím, pověřím se víc,
jiv volbou, chci padnout do říjek,
šťastí moje kouč, začíná se čas.

Jak Prometheus vášní znám se chvěti:
chci, musím, toužím, nemohu však nic.
Tak osud můj, ach, Parko, upředlas.

*

8.

Zláz neplác, kniha má, neurčil los, jak vš,
abych já zaživa byl konurován slávou.
Já v mež na černý břeh přeplavu vlnou tmavou,
máť bez vzdání být, ať si je zasloužíš.

—
Po letech tisíci kdož zdíven veršem mým
tak jako 7 Permessu pít přijde 7 Loiry mé.
Zhvěň, zře můj kraj, že zrození mé dríme
v koutku, jež chlubí se básníkem takovým?

—
Vzmuž se, má kniha, vzmuž: cloveka vzácné vlohy
vzboží vždy nenávisť, pokud zde žije v čase,
ale když mrtev je, za boha má ho mnohý.

—
Zehravost škodí vždy těm, kdož jsou ještě živi,
však za sluh mrtvého už vůbec netýká se,
bez záští vždy mu čest potomstvo, jež se diví.

A

39.

Stydím se za svůj stud, je čas se odmlčeti,
nehrát si na lásku s hlavou tak proseďlou.

Je lépe poslechnout, co rozumem zde zvoní,
než být nadále ve službách lásky třetí.

—
Po stere přísaze má vůle k tomu hasne.

Vím: Jopa pro příze není ta zimních dnů.

Ať minul pátý rok dlouhého vězení,
jsem stále otrokem pirátky své krásné.

—
Chci být teď dotěrným čitelem svého pána,
toť Aristotela, a, horlivostí plána,

chci sloužit, dvořit se jen krásě jeho dcery.

—
Je čas, bych bez Lásky zas krácel pítky, dnešky
Leta' už jako Bůh: jsem ctověk, chodím pěšky.
Je mladá, jasná je; já starý jsem a šerý.

✱

II. 244

Láska - li, pamí, je : Jsem, mow' jumat, smít,
jak se vám zalíbit a zapomenout všeho,
a nechtít dělat nic než z cítě přenežného
sloužit krásě, ach, jě chce mne zakubit :

Láska - li sledovat štěti, jě práhá jěn
sam sebe ztráti a k samotárstvi spěti,
mlčet a báti se a mnoho vytrpěti,
volati o milost a býti zapuzen :

Láska - li ve ráj žít nic nežli u sebe snad,
za čelo veselí největší horě vtegnat,
a zápas nerovný v sré Jusi pocitit,
horeckou milostnou horký i chladný býti,
stýž se přiznati svou nemoc býti jěn skryte :

Stohle - li láska je, silně miluji te,
miluji, veďa jě osudná nemoc je mi :
cít rěk' to naplno, však jazyk, ten je němý !

*

II. 114 Óda na gátiuský' les

diver
kathos'

Gátino, opěvím tě, viz,
v těch stínech spočívá,
tak jako řek opěvňl kdys
Erymanthejské háje.

Proč potměšile utajit
bídoucím, co je jasné:

je velce zavázan můj cit
želení trojí krásné:

—
Ty, která pod stromem, jenž ztich',
uchvítíš mého ducha,
Ty, která zmiš' je síl svých,
že Musa není hlucha,
jen sobě dik jsem svolen
a netřpen jsem tihou,
jen sobě dik já našel sen
mluvě s nějakou knihou.

—